

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

יח.

עין משפט
גר מצוה

ד א מיי פייג מהל' מעה"ק
הלי"א:
ב [מיי שס הלכה י']:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

ו' יהודה סבר בהנך פליגי להניח דברי הכל פסול מאי מעמא גזירה מקצת דמו אטו כל דמו וכל דמו פסולא דאורייתא דתניא ^א אמר להם רבי יהודה אי אתם מודים לי שאם הניחו למחר שפסול חישב להניחו למחר נמי פסול ואתא ר' אלעזר למימר אף בזו ר' אלעזר פוסל וחכמים מכשירין וסבר ר' יהודה להניח מדמו למחר דברי הכל פסול והתניא אמר רבי כשהלכתי ^ב למצות מדותי אצל ר' אלעזר בן שמוע ואמר לי לה למצות מדותיו של ר' אלעזר בן שמוע מצאתי יוסף ^ג ההכלי יושב פלגיו ויהוה חביב לו ביותר עד ^ד לאחת אמר לו רבי השוחט את הזבח להניח מדמו למחר מהו ^ה אמר לו כשר ערבית אמר לו כשר שחרית אמר לו כשר צהרים אמר לו כשר מנחה אמר לו כשר אלא שר' אלעזר פוסל צהבו פניו של יוסף ההכלי אמר לו יוסף כמדומה אני שלא כיווננו שמועתינו עד עתה אמר לו ^ו רבי הן אלא שר' יהודה פסול שנה לא וחזרתיו על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אבידתי ואגז ענינו דמעות של רבי אלעזר בן שמוע אמר אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין עליכם ביותר קרא עליו המקרא הזה ^ז מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו' הא מפני שר' יהודה בנו של ר' אלעאי ורבי אלעאי תלמידו של ר' אלעזר ^ח לפיכך שנה לך משנת רבי אלעזר ואי סלקא דעתך דברי הכל פסול אתנייה מאי החזרת לי ^ט אבידתי איהו פלוגתא קאמר ליה אלא מאי כשר ור' אלעזר ^י פסול פוסל אתנייה אי הכי מאי ר' מפני ^{יא} (פלוגתא) אגון נמי פלוגתא קא מתנינן אלא לעולם דברי הכל פסול אתנייה ומאי החזרת לי אבידתי ^{יב} דהדר ליה מיהא שום פסלות בעולם: **מתני'** לא יצק לא בלל ולא פתת ולא מלח ולא הניף לא הגיש או ^{יג} שפתתן ^{יד} פתים מרובות ולא משחן כשירה: **גמ'** מאי לא יצק אילימא לא יצק כלל עיכובא ^{טו} כתב בה אלא לא יצק ^{טז} כהן אלא זר אי הכי לא בלל נמי לא בלל כהן אלא זר הא לא בלל כלל פסולה והתני

דור' ויהוד סכר. בשמיה הוא דפליגי רבנן משום דמיש במידי דלאו
 אלא אורחיה אכל בלהניח דברי הכל פסולה: **גזירה.** דמשחש להניח
 בממקנת דמו אטו כל דמו וכל דמו פסולא דאורייתא הוא דמפרש
 בממקנת וצחים צפ' כל הפסולין (דף לו.) תרי קראי כתיבי צותר כו':

וּלְמַעַן תִּשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה וְלִשְׁמֹרָתָם תִּהְיוּ חַיִּים וְשָׁלֵם וְשָׁלֵם אֶת כָּל מִצְוֹת מֹדוּסֵי. לִדְעַת מִינֵי תַלְמוּדֵי וּלְמַעַן תִּשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה וְלִשְׁמֹרָתָם תִּהְיוּ חַיִּים וְשָׁלֵם וְשָׁלֵם אֶת כָּל מִצְוֹת מֹדוּסֵי. לִדְעַת מִינֵי תַלְמוּדֵי וְהָיָה חֲזִיקִי. יוֹסֵף חֲזִיקִי אֲלֵינוּר חֲזִיקִי וְסוֹפְרוֹי בְּהַלְכוֹת עַד שֶׁהִגִּיעוּ לַהֲלָכָה אַחֲרָם שֶׁל זִנְחִים. לְשׁוֹן אַחֵר וְהָיָה חֲזִיקִי לְיוֹסֵף כִּי מָה שֶׁרָבִי אֲלֵינוּר מַלְמֵדוּ מִמֶּנּוּ שֶׁהִגִּיעוּ לַהֲלָכָה אַחֲרָם: לְעֹדֵר מִינֵי. מִמַּחֲמַת שִׁמְחָה: שֶׁלֹּא כִּיּוּנוֹ שְׁמוּעָתוֹ. לְכוֹמֵר דָּלָא סְלִיק לָךְ אֲלִיכָא דִּהֲלֵכְתָּ כָּל דְּאֲמַרִי לָךְ עַד הַשָּׂחָא: ה' רַבִּי הָיָה. כֹּפֹת וְכוּנוֹת הָיָה מִשּׁוּם הָאֵל וְכִי. כֹּפֹת הַשָּׂחָא שֶׁרִי יְהוּדָה פִּסּוֹל שֶׁנָּה לָּנוּ: וְלֹא מַלְאָכִי. וְהִיטִי מַתְּיָאָה שֶׁנָּה שִׁחֲמִי: הָא מַפְּנִי. הָא שְׁמַע לָשׁוֹן עֵסֶם. לְכוֹמֵר הָרִי מִפְּנֵי שֶׁרָבִי יְהוּדָה זָנוּ כִּי רָבִי אֲלֵינוּר וְכִי שֶׁנָּה לְכוֹמֵר דְּאֲמַרִי שֶׁל רָבִי אֲלֵינוּר כִּדְאֲמַרִי בְּמַסַּק סוֹכָה בְּפִרְקֵי הֵשֵׁן (דף כו:). מַעֲשֵׂה דְרָבִי אֲלֵינוּר שֶׁהֵלֵךְ הִקְבִּיל פִּי רִי אֲלֵינוּר כִּי: שֶׁנָּה לְכוֹמֵר דְּאֲמַרִי שֶׁל רָבִי אֲלֵינוּר. וְלֹא שֶׁהֵלֵכָה כֵּן אֵלָּא חֲזִיקִי הִיטָה עָלָיו וְשִׁנְאָה לָךְ: וְכֹאֵל סִלְקָא דְּעָקָר רָבִי יְהוּדָה דְּרָבִי שֶׁהֵבִיל יֵאָמֵר אֲתַנְיָה. לְרָבִי יוֹסֵף וְכִי שֶׁנָּה מֵאִי פִּסּוֹלֵה לְעֹדֵר הָאֵל לָךְ וְקוֹשְׁיָא לְמַחֵן דְּאֲמַר לְעִיל רִי יְהוּדָה סוֹכֵר לְהִיטֵי דְרָבִי הֵכָל פִּסּוֹל (כ"א): וְכִי שֶׁנָּה מֵאִי. אֲתַנְיָה רִי יְהוּדָה כִּי לְרַבְּנָן וְרִי אֲלֵינוּר פִּסּוֹל אִיִּם מִשֶּׁר הָאֵל מִפְּנֵי דִּמְשַׁמַּע מִפְּנֵי שִׁחֲזִיבָה עָלָיו שִׁנְאָה וְלֹא שֶׁהֵלֵכָה כֵּן הָיָה הָאֵל אֵלָּן גַּמְי (כ"א) דְּרָבִי רִא"ן שֶׁנָּה פִּלּוּתָא. וְכִי שֶׁנָּה מִינֵי לְכוֹמֵר דְּאֲמַרִי לָךְ יְהוּדָה (בְּמִסְכֵּי דף ע"ג:). לֹא יִקָּם. הֵיטֵנו יִיקָפָה אֲחֵירוֹנָה דְּמַחֲמִילָה נוֹתֵן שְׁמֵן כִּלְי וְאֲחֵרִיכ סוֹלָה (כ"א) וְכוּלָּל וְחֹדֵר וְיוֹאֵק שְׁמֵן וְקָמִי מִפְּנֵי: שֶׁנָּה אֵלּוּ מִנְחוֹת וְכִי שֶׁנָּה וְהָיָה מִפְּנֵי: (כ"א) (יִקָּם) אֵלּוּ מִנְחוֹת וְכוּלָּל כְּשֶׁרִי. וְכוּן שְׁנֵת כֵּל הַלֵּוֹ בְּנִתְמָן הִרְאָשׁוֹן שֶׁהוּא קוֹדֵשׁ לְעִשִּׂיתָה (דְּלִיטִי) חִיסָר שֶׁנָּה אֵלּוּ בִּפְי. קָמָה (יִקָּמֵי י"ב). פִּסּוֹלָה: הָא פִּסּוֹלָה. "שִׁנְאָה" פִּסּוֹת (אֲתָה פִּתְחִיס). וְאֵע"ג דְּמַנְחָה מִמַּחֲמַת הוּא דְּכַפִּיז הִי לְכָל מִנְחָמוֹת וְהִנְאִפוֹת מִחִלָּה כְּגוֹן עֲשֶׂר וּמִרְחָשָׁה וְהִנְאִפְתָּ שְׁכִינָה זָכוֹת עֲשֶׂר וּמִזְבֹּחַ לְעוֹמֶתָה כְּגוֹן וְאֲחֵרִי קוֹמֵן וְהָא אֵלּוּ שֶׁנָּה מִנְחוֹת מִפְּנֵי: (כ"א) וְכוּלָּל וְחֹדֵר וְיוֹאֵק שְׁמֵן וְקָמִי מִפְּנֵי: שֶׁנָּה אֵלּוּ מִנְחוֹת וְכוּלָּל כְּשֶׁרִי. וְכוּן שְׁנֵת כֵּל הַלֵּוֹ בְּנִתְמָן הִרְאָשׁוֹן שֶׁהוּא קוֹדֵשׁ לְעִשִּׂיתָה (דְּלִיטִי) חִיסָר שֶׁנָּה אֵלּוּ בִּפְי. קָמָה (יִקָּמֵי י"ב). פִּסּוֹלָה: הָא פִּסּוֹלָה. "שִׁנְאָה" פִּסּוֹת (אֲתָה פִּתְחִיס). וְאֵע"ג דְּמַנְחָה מִמַּחֲמַת הוּא דְּכַפִּיז הִי לְכָל מִנְחָמוֹת וְהִנְאִפוֹת מִחִלָּה כְּגוֹן עֲשֶׂר וּמִרְחָשָׁה וְהִנְאִפְתָּ שְׁכִינָה זָכוֹת עֲשֶׂר וּמִזְבֹּחַ לְעוֹמֶתָה כְּגוֹן וְאֲחֵרִי קוֹמֵן וְהָא אֵלּוּ שֶׁנָּה מִנְחוֹת מִפְּנֵי: (כ"א) וְכוּלָּל וְחֹדֵר וְיוֹאֵק שְׁמֵן וְקָמִי מִפְּנֵי: שֶׁנָּה אֵלּוּ מִנְחוֹת וְכוּלָּל כְּשֶׁרִי. וְכוּן שְׁנֵת כֵּל הַלֵּוֹ בְּנִתְמָן הִרְאָשׁוֹן שֶׁהוּא קוֹדֵשׁ לְעִשִּׂיתָה (דְּלִיטִי) חִיסָר שֶׁנָּה אֵלּוּ בִּפְי. קָמָה (יִקָּמֵי י"ב). פִּסּוֹלָה: הָא פִּסּוֹלָה. "שִׁנְאָה" פִּסּוֹת (אֲתָה פִּתְחִיס). וְאֵע"ג דְּמַנְחָה מִמַּחֲמַת הוּא דְּכַפִּיז הִי לְכָל מִנְחָמוֹת וְהִנְאִפוֹת מִחִלָּה כְּגוֹן עֲשֶׂר וּמִרְחָשָׁה וְהִנְאִפְתָּ שְׁכִינָה זָכוֹת עֲשֶׂר וּמִזְבֹּחַ לְעוֹמֶתָה כְּגוֹן וְאֲחֵרִי קוֹמֵן וְהָא אֵלּוּ שֶׁנָּה מִנְחוֹת מִפְּנֵי: (כ"א) וְכוּלָּל וְחֹדֵר וְיוֹאֵק שְׁמֵן וְקָמִי מִפְּנֵי: שֶׁנָּה אֵלּוּ מִנְחוֹת וְכוּלָּל כְּשֶׁרִי. וְכוּן שְׁנֵת כֵּל הַלֵּוֹ בְּנִתְמָן הִרְאָשׁוֹן שֶׁהוּא קוֹדֵשׁ לְעִשִּׂיתָה (דְּלִיטִי) חִיסָר שֶׁנָּה אֵלּוּ בִּפְי. קָמָה (יִקָּמֵי י"ב). פִּסּוֹלָה: הָא פִּסּוֹלָה. "שִׁנְאָה" פִּסּוֹת

ספחת אלף כדי קמיה' כשר' כדאמרינן באלו מנחות (קמן דף עה:) לא
במנחת חוטא' ובנאות דטענות מופה בפרק כל המנחות
(סע סא.) לא הניש' בקרן דרומית מערבית כדמפרש בשמעתא [יט: (ב)
סוף פסוק. לאחר אפייתן פותחן וקומץ כדמפרש באלו

מנחות (קמן דף עה.) ופתחן י"א מרובות גדולות יותר מדין המפורס
בכלו מנחות נקמות (שם דף עה:) מנחה ישראל כופל אחד לשנים שנים
בשבת (ויקרא י:) גב' עבודה כהני כה. דהא י"א נאמר יאקח ויבנה
ויהיה וכל הכבוד בצורת מנחה דהו אלא לעבד. י"א נמי
י"א מנחה וסב לא הו עיבודו. ואף על גר דרשנין שכלו בכלו מנחות (י

[illegible]

ורה אור השלם

1. מָה אֶהְיֶיךָ תוֹרֶתְךָ כָּל הַיּוֹם הַזֶּה שִׁיחֲתִי:
תהלים קיט צו

הגהות הב"ח

(א) גמ' ור' אליעזר פוקל
אחנייה כל' וחיבת פוקל
נמחק: (ב) רש"י ד"ה לא
הגיש וכו' בשמעתא הס"ד
ואח"כ מ"ה פתים מרובות
פתיחה לאחר:

מוסף רש"י

אי אתם מודים לי שאם
הניחו למחר שפסול.
דס נפסל נשקיעת החמה
(זבחים לו).